

Počet zmínek: 1

Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Prestižní Ceny Thálie se letos rozdají potřiatřicáté

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 18.09.2026 7:35, Datum importu: 18.09.2026 7:59, Zdroj: operaplus.cz, Autor: PR Barbora Yousifová, Periodicita: Denně, Provozovatel: Opera Plus z.s., Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0,01, OTS: 1 309, Měsíční návštěvnost: 81 237, Celková návštěvnost: 39 782, RU/den: 1 309, RU/měsíc: 22 776

Ceny Thálie letos vstoupí do svého 33. ročníku. V sobotu 3. října 2026 od 20:00 hodin se v historické budově **Národního divadla** v Praze rozdá celkem dvacet ocenění za mimořádné jevištní výkony, celoživotní mistrovství i přínos českému divadlu. Slavnostní večer, který v přímém přenosu odvysílá ČT1, ocení osobnosti činohry, opery, tance, muzikálu, alternativního i loutkového divadla.

Tradičně se udělují Ceny Thálie ve čtyřech kategoriích – v činohře, v opeře, v oboru baletu, tance a pohybového divadla a v oboru muzikálu, operety a jiných hudebnědramatických žánrů – a to za mimořádné jevištní výkony, které vznikly v České republice v období, za které se ceny ten rok udělují. V každé z těchto kategorií se oceňují zvláště ženské a mužské výkony, které posuzují oborové odborné poroty jmenované prezidiem Herecké asociace. Na výroční Cenu Thálie mohou aspirovat i zahraniční umělci účinkující v českých divadlech.

Od roku 2020 se oceňují také samostatně mimořádné umělecké jevištní výkony v oboru alternativního divadla a v oboru loutkového divadla. V každé z těchto kategorií je udělena pouze jedna cena pro muže a ženy dohromady (tyto obory mají ale pět nominací).

Pro 33. ročník Cen Thálie bylo určeno hodnocené období v rozmezí od 1. července 2025 do 30. června 2026.

Oborové odborné poroty rozhodují postupně o takzvaných „širších nominacích“, které jsou také zveřejňovány (objeví se pomocí titulku během přímého přenosu a jsou vytištěné v magazínu Cen Thálie a na internetových stránkách) – a především o takzvaných „užších nominacích“, z nichž je vybrán nositel či nositelka Ceny Thálie. Do tohoto „finále“ postupují v každé z tradičních kategorií tři umělkyně a tři umělci, v kategoriích alternativního divadla a loutkového divadla pět umělkyň a umělců jako celek.

Rozhodování o udělení cen za mimořádné jevištní umělecké výkony je svěřeno výhradně odborným porotám. Jejich členové rozhodnou o laureátech v tajném hlasování přímo až v den vyhlášení v **Národním divadle** za účasti státního notáře a zástupce Herecké asociace.

Předsedkyní činoherní poroty je Jana Paterová, operní porotu vede Zbyněk Brabec, baletní Roman Vašek, muzikálově-operetní Zdeněk Barták, porotu alternativního divadla Kateřina Rathouská a předsedkyní loutkářské poroty je Kateřina Dolenská.

V letošním ročníku bude opět předána Cena České akademie divadelníků, která bude udělena mezioborově za mimořádný přínos českému divadelnímu umění. Letošním laureátem se stal Miroslav Kořínek.

Stejně jako dosud využije i tentokrát prezidium Herecké asociace svou možnost udělit ceny za celoživotní umělecké mistrovství. V letošním ročníku to budou dvě ceny v oboru činohry pro Zdenku Herfortovou a Petra Nárožného, po jedné ceně v dalších oborech: v opeře pro Luďka Veleho, v baletu, tanci a pohybovém divadle pro Nelly Danko a v muzikálu, operetě a jiných hudebnědramatických žánrech pro Jaroslava Kretschmerovou.

Také bude udělena Cena Thálie za šíření divadelního umění Milanovi Heinovi a Cena pro mladého umělce či umělkyni

do 33 let v oboru činohry – v letošním roce Simoně Lewandowské. Cenu pro zahraničního umělce letos získá Emil Horváth. Zcela mimořádně bude letos udělena Cena Thálie za dlouhodobé působení v oblasti moderního pohybového divadla pro Rostislava Nováka ml.

Francesca Amy Amante

za sólovou roli v inscenaci Smoke and Mirrors

Choreografie: Václav Kuneš, Francesca Amy Amante

Hudba: Filip Zubák

420People, Praha

Smoke and Mirrors je intimní taneční performancí vytvořenou choreografem Václavem Kunešem ve spolupráci s interpretkou pro soubor 420People. Spojení současného tance, sólového kytarového koncertu a instalace vznášejících se skleněných objektů je fascinující. Italská tanečnice a performerka Francesca Amante, patřící mezi špičku naší současné taneční scény, uchvacuje strhujícím výkonem, její pohyb je úžasně plastický, dynamický, téměř na hranici fyzických možností a vybízí k hledání odpovědí na otázky, co je skutečné a co pouhá iluze.

Aya Watanabe

Za sólovou roli v díle 27'52" (v rámci programu Avant-Garde)

Choreografie: Jiří Kylián

Hudba: Dirk Haubrich

Národní divadlo, Praha

Aya Watanabe je dlouholetou sólistkou Baletu **Národního divadla**, o které v souvislosti s nominacemi na Ceny Thálie neslyšíme poprvé. Pro svou všestrannost a výjimečnou preciznost je vyhledávanou interpretkou jak v klasickém, tak v současném repertoáru. V uplynulé sezoně, po návratu z mateřské dovolené, doslova oslnila sólovým výkonem v choreografii 27'52" Jiřího Kyliána, a to v rámci večera s názvem AvantGarde. Její přirozený talent, fyzická křehkost, skvělá technika a mimořádná muzikálnost z ní dělají ideální interpretku Kyliánových choreografií. S jistotou v každém detailu a s přesvědčivostí osobitého projevu vás nenechá ani na vteřinu spustit oči z jejího pohybu. Výkon Aya Watanabe patří bezesporu k nejsilnějším zážitkům tohoto programu a jistě i mezi nejvýraznější interpretační výkony minulé sezony.

Anna Yeh

za titulní roli v inscenaci Giselle

Choreografie: Rodolfo Castellanos Cardoso

Hudba: Adolphe Charles Adam

Národní divadlo Brno

Role Giselle patří k nejkrásnějším a nejnáročnějším odkazům romantického baletu. Anna Yeh disponuje všemi kvalitami, které jsou pro její přesvědčivé ztvárnění nezbytné. Technická virtuozita, kterou dokáže spojit se stylovou čistotou a uměleckou pravdivostí, svědčí o absolutní kontrole a mistrovství. Její interpretace scény šílenství, jednoho z neočekávanějších momentů celého baletu, je ztvárněna s mimořádným citem, emocionální hloubkou a dramatickou inteligencí. V mystickém druhém jednání dokáže citlivě odstínit dynamiku pohybu a její výkon tak získává křehkou, téměř spirituální kvalitu. Právě tato kombinace dává jejímu pojetí hloubku, autenticitu a výjimečnou uměleckou hodnotu, která si právem zaslouží nominaci na Cenu Thálie.

Arthur Abram

za titulní roli v inscenaci Kafka

Choreografie: Markéta Pimek

Habalová, Barbora Rašková, Glen Lambrecht

Hudba: koláž

Národní divadlo Brno

Charismatický tanečník francouzského původu studoval tanec v Kanadě a po angažmá v Bratislavě se stal v roce 2013 členem Baletu **Národního divadla** Brno. Vytvořil zde několik klíčových sólových rolí a tančil snad ve všech uváděných inscenacích. Sedí mu spíše choreografie současných autorů než ty postavené na ryze klasické technice. V každé taneční inscenaci je nepřehlédnutelný. Na vrcholu kariéry dostal příležitost ztvárnit a zahrát složitou osobnost geniálního spisovatele Franze Kafky, což byla především z psychologického hlediska výzva. Sám se cítí být introvertem, a snad proto mu je role tak blízká. Intenzivně prožívá postavu Řehoře Samsy v Proměně, ale i absurdní životní situace úředníka Josefa K.

Tom Bellec

za roli Vyvoleného v díle Requiem (v rámci programu Nejen Mozart!)

Choreografie: Lea Bessoudo Greck

Hudba: Wolfgang Amadeus Mozart

Národní divadlo moravskoslezské, Ostrava

Tom Bellec je mladý, velmi talentovaný tanečník, který na sebe v roli Vyvoleného upozornil plasticitou těla, dokonale zvládnutým pohybem a naprostou bezprostředností a jistotou. Přestože se jednalo o poměrně abstraktní choreografii, podařilo se mu úlohu člověka odcházejícího z pozemského života zhmotnit velmi přesvědčivě a přenést tak na diváka silný emotivní zážitek. Jeho výraz byl naprosto oduševnělý, projev až magnetizující, přitahující divákovu pozornost až už při sólových vstupech nebo ve sborových scénách. Rozhodně se jedná o výkon, který si zaslouží pozornost.

Giovanni Rotolo

za titulní roli v inscenaci Liliom

Choreografie: John Neumeier

Hudba: Michel Legrand

Národní divadlo, Praha

Giovanni Rotolo je dlouholetou oporou baletního souboru **Národního divadla**. Tanečník se suverénní technikou a přirozenou jevištní přítomností zaujal už v řadě inscenací napříč žánry. V Neumeierově inscenaci vytvořil charismatického Lilioma: zpočátku siláckého, živočišného a přehnaně sebevědomého muže uprostřed pouťových atrakcí, později postavu plnou pochyb, neschopnou vyjádřit vlastní city. Možnosti Neumeierovy choreografie využívá naplno a rozvíjí je v bohaté výrazové škále. Přesvědčil vyzrálým herectvím, muzikalitou i hlubokým porozuměním roli. Duet Lilioma se synem je silně emotivní a patří k nejpůsobivějším momentům inscenace.

Sara Antikainen – za sólovou roli v inscenaci Sinfonietta – v rámci programu Inside (Divadlo J. K. Tyla v Plzni)

Gabriela Simón Hernández – za sólovou roli v inscenacích Dispute a Inside – v rámci Programu 8 (Balet NdB 2, **Národní divadlo** Brno)

Kateřina Iliina – za titulní roli v inscenaci Vlasta (Ultra Minimal Ballet, Praha)

Alina Nanu – za roli Julie v inscenaci Liliom (**Národní divadlo**, Praha)

Kristýna Němečková – za sólovou roli v inscenaci 27'52" – v rámci programu Avant-Garde (**Národní divadlo**, Praha)

Ksenia Ovsyanick – za titulní roli v inscenaci Giselle (**Národní divadlo** Brno)

Paulina Šmatláková – za sólovou roli v inscenaci Směj se, pořád se směj (Burki.com, Praha)

Mathias Deneux – za sólovou roli v inscenaci Love Birds – v rámci programu Avant-Garde (**Národní divadlo**, Praha)

Iván Sánchez Fernández – za roli Romea v inscenaci Romeo a Julie (Moravské divadlo Olomouc)

Florian Garcia – za sólovou roli v inscenaci Studio 54 (Dekkadancers, Praha)

Matěj Petrák – za sólovou roli v inscenaci Rumble (ve vlastní produkci)

Francesco Scarpato – za sólovou roli v inscenaci 27'52" – v rámci programu Avant-Garde (**Národní divadlo**, Praha)

Adam Sojka – za sólovou roli v inscenaci Your Ghost, My Shadows (Lenka Vagnerová and Comp.)

Matěj Šust – za roli Fiscur v inscenaci Liliom (**Národní divadlo**, Praha)

Schválila odborná porota ve složení:

Roman Vašek (předseda poroty), Marcela Benoniová, Lucie Dercsényi, Jan Fousek, Jiří Horák, Pavel Knolle, Ivanka Kubicová, Zdeněk Prokeš

Kateřina Kněžíková

za titulní roli v inscenaci Káťa Kabanová

Hudba: Leoš Janáček

Dirigent: Ondřej Olos

Režie: Robert Carsen

Národní divadlo Brno

Kateřina Kněžíková vytvořila v brněnském obnoveném nastudování Carsenovy inscenace Janáčkovy Káti Kabanové pěvecky suverénní, výrazově plastický a lidsky hluboce věrohodný výkon. Nepojala Káťu jako sentimentální oběť, ale

jako ženu vnitřně křehkou, zároveň však citově a mravně neústupnou. Její lyrický soprán si zachoval měkkost a kultivovanou kantilénu, přitom dokázal nést i dramatické napětí vyhocených psychologických zlomů. Přesvědčivě vystihla Kátinu touhu po svobodě, vinu, úzkost i závěrečnou odevzdanost bez vnějškového patosu, s přesnou mírou emocionální naléhavosti. V Carsenově legendární vodní metafoře Volhy, v níž dřevěné lávky vyznačují cesty, křižovatky i nepřekročitelné hranice lidských osudů, se stala skutečným středem inscenace.

Magdalena Kožená

za titulní roli v inscenaci Alcina

Hudba: Georg Friedrich Händel

Hudební nastudování: Václav Luks se souborem Collegium 1704

Režie: Jiří Heřman

Národní divadlo Brno

Magdalena Kožená patří mezi nejuznávanější pěvkyně současnosti. Je častým hostem předních světových operních i koncertních pódíí. V obnovené brněnské inscenaci Händelovy Alciny vystoupila na jevišti Janáčkova divadla ve velmi dobré formě. Operní porotu zaujala tím, jakým způsobem v tomto náročném prostoru dokázala vytěžit maximální rozpětí v pěveckém výrazu. Svou výbornou pěveckou technikou a muzikalitou skvěle odlišila exaltované barokní scény od scén lyrických až intimních. V jejím podání získala role Alciny na výjimečnosti i po herecké stránce. Stručně řečeno: Magdalena Kožená byla dominantou celé inscenace.

Ester Pavlů

za roli Amneris v inscenaci Aida

Hudba: Giuseppe Verdi

Hudební nastudování: Jakub Klecker

Režie: Magdalena Švecová

Národní divadlo Brno

Ester Pavlů úspěšně vystudovala zpěv na VŠMU v Bratislavě i na HAMU v Praze. Po roli Carmen v pražském **Národním divadle** přesvědčivě ztvárnila náročnou roli Amneris v opeře Giuseppe Verdiho Aida v **Národním divadle** Brno, pro kterou má nejen spolehlivě vyškolený hlas, ale i působivý zjev a herecké předpoklady. Vrcholem jejího výkonu byla velká scéna Amneris s kněžími v závěru opery. Výkon Ester Pavlů byl velmi působivý od první do poslední scény. Krásné italské frázování dovedla vsadit i do velmi rychlých temp. emocionální hloubkou a dramatickou inteligencí. V mystickém druhém jednání dokáže citlivě odstínit dynamiku pohybu a její výkon tak získává křehkou, téměř spirituální kvalitu. Právě tato kombinace dává jejímu pojetí hloubku, autenticitu a výjimečnou uměleckou hodnotu, která si právem zaslouží nominaci na Cenu Thálie.

Jiří Brückler

za roli Midaka v inscenaci Legenda z Erinu

Hudba: Otakar Ostrčil

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Jiří Heřman

Národní divadlo, Praha

Barytonista Jiří Brückler se opět stal důležitým hráčem celé divadelní sezóny. Vedle Voka v brněnské Čertově stěně či Hraběte v liberecké Figarově svatbě se uvedl na prknech **Národního divadla** v Praze v dramaturgicky průlomové produkci Legendy z Erinu Otakara Ostrčila. Jako královský syn Midak tu hledá vraha svého otce. Dává nám nahlédnout do rozháraného nitra muže šířaného touhou po odplatě tak mocně, že i když viníka nalezne v otci svého dobrého přítele, s pomstou neváhá. Drastický celosvětový válečný konflikt, v jehož čase tento staroirský hudební epos vznikl, se ovšem promítá i do traktování pěveckých partů. Zdánlivě nepřehledný a neukotvený tok hudby dokázal Brückler spolehlivě přetavit v čitelné kantabilní fráze, aniž by potlačil rozpolcené exprese své postavy. I v tom je jeho výkon jedinečný.

Joachim Goltz

za roli Albericha v inscenaci Zlato Rýna

Hudba: Richard Wagner

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Sláva Daubnerová

Národní divadlo, Praha

Německý barytonista Joachim Goltz podal v roli zákeřného Nibelunga Albericha mimořádně suverénní a stylově vytříbený výkon, který patřil k hlavním oporám pražského nastudování Wagnerova Zlata Rýna. V náročném partu prokázal nejen hlasovou jistotu, ale také mimořádný cit pro wagnerovskou deklamaci, práci se slovem i dramatickou výstavbu postavy. Jeho Alberich nebyl jen zápornou figurou, ale plasticky vykreslenou bytostí zraněnou ponížením, posedlou mocí, a nakonec zlomenou ztrátou magického prstenu. Goltz dokázal přesně odstínit úlisnost, vztek,

dychtivost i zoufalství a každé gesto i výraz podřídít psychologické logice role. Po pěvecké i herecké stránce šlo o mimořádně koncentrovaný, drobnokresebně vypointovaný výkon a přesvědčivý příklad moderní interpretace Wagnerova hudebního dramatu.

Štefan Margita
za roli Logeho v inscenaci Zlato Rýna
Hudba: Richard Wagner
Hudební nastudování: Robert Jindra
Režie: Sláva Daubnerová

Národní divadlo, Praha

Zkušenosti Štefana Margity s rolí Logeho utvářely produkce na mnoha světových scénách včetně San Franciska, Mnichova, Amsterdamu, Chicaga i Metropolitní opery. I v pražské inscenaci zúročil svoji interpretační koncepci promyšlenou do posledního detailu. Pozornost na sebe strhával charismatem, přesností výrazu a suverenity pěvecké i herecké stylizace. Jeho Loge byl elegantní, lživý a sarkasticky pronikavý intrikán, který manipuluje ostatními nikoli silou, ale inteligencí, ironií a schopností učinit lež věrohodnou. Margita přesně dávkoval jeho úlisnost, nezávislost i potutelný odstup od světa bohů, obrů a Nibelungů. V jeho podání se Loge stal hybatelem děje i rafinovaným zrcadlem slabin ostatních postav – a s potutelným posměchem v závěru sledoval zkázu, na níž se sice podílel, ale které se nemusí účastnit.

Václava Krejčí Housková – za roli Varvary v inscenaci Káťa Kabanová (**Národní divadlo** Brno)

Anna Nitrová – za roli Poliny v inscenaci Hráč (**Národní divadlo moravskoslezské**, Ostrava)

Barbora de Nunes-Cambráia – za roli Andronica v inscenaci Tamerlán (Divadlo J. K. Tyla v Plzni)

Magdaléna Rovenská – za roli Sinaidy v inscenaci Mojžíš a faraon (**Národní divadlo moravskoslezské**, Ostrava)

Jolana Slavíková – za roli Cherubína v inscenaci Figarova svatba (Divadlo F. X. Šaldy v Liberci)

Seth Carico – za roli Finna v inscenaci Legenda z Erinu (**Národní divadlo**, Praha)

Jiří Hájek – za roli Amfortase v inscenaci Parsifal (**Národní divadlo**, Praha)

Jan Hnyk – za roli Bartola v inscenaci Figarova svatba (Divadlo F. X. Šaldy v Liberci)

Daniel Kfelř – za titulní roli v inscenaci Don Giovanni (Moravské divadlo Olomouc)

Juraj Nociar – za roli Dona José v inscenaci Carmen (Slezské divadlo Opava)

Schválila odborná porota ve složení:

Zbyněk Brabec (předseda poroty), Vojtěch Babka, Marta Cihelníková, Magdalena Hajossyová, Helena Havlíková, Pavel Horáček, Daniel Jäger, Miriam Němcová, Tomáš Šimerda

Marie Křížová
za roli Audrey v inscenaci Malý krámek hrůz
Autoři: Alan Menken, Howard Ashman
Překlad: Ivo T. Havlů, Tatjana Havlů, Pavel Bár
Režie: Jan Kříž

Hudební nastudování: Kristina Brachtlová

Choreografie: Lukáš Prokop

Městské divadlo Kladno

Marie Křížová v roli Audrey potvrzuje, že patří k nejnadanějším muzikálovým interpretkám současnosti. Zdánlivý herecký protiúkol proměnila ve výkon hodný pozornosti, když přesvědčivě vystihla bezelstnost křehkost své hrdinky. Cítilivě propojuje komediální nadsázku s tragickými odstíny, díky čemuž vytváří vrstevnatý a především uvěřitelný charakter postavy, jejíž komediální stylizace nikdy nesklouzne ke karikatuře. Stejně jistá si je i po pěvecké stránce, když naplno využívá svůj hlasový rozsah a s přehledem a lehkostí zvládá zazpívat i ty nejvyšší polohy svého partu.

Charlotte Režná
za roli Deloris Van Cartier v inscenaci Sestra v akci
Autoři: Alan Menken, Glenn Slater, Ch. & B. Steinkellnerovi

Český text: Pavel Bár, Lumír Olšovský
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Pavel Režný
Choreografie: Denisa Komarov Kubášová
Divadlo J. K. Tyla v Plzni

Charlotte Režná uchopila roli barové zpěvačky Deloris Van Cartier křehčím způsobem, vymykajícím se obvyklému pojetí této postavy, aniž by ji však připravila o potřebnou energii a temperament. Střet její osobnosti s klášterním prostředím přináší vděčnou komediální příležitost, již herečka pečlivě dávkuje. Přesvědčivě vystihuje proměnu bezstarostné dívky v ženu, která objevuje sílu přátelství a vzájemné důvěry, ovšem zároveň se obloukem vyhýbá přílišnému patosu a sentimentu. Režná znovu dokazuje, že dokáže přirozeně propojit své pěvecké a taneční dispozice s herectvím, aby vytvořila strhující komplexní muzikálovou figuru.

Natálie Tichánková

Za roli Evy Marie Duarte de Perón v inscenaci Evita

(S přihlédnutím k ztvárnění role Dolly Leviové v muzikálu Hello, Dolly! Slezského divadla Opava)

Autoři: Andrew Lloyd Webber, Tim Rice

Český text: Michael Prostějovský

Režie: Marek David

Hudební nastudování: Tomáš Hanák

Choreografie: Antonín Blahuta

Moravské divadlo Olomouc

Natálie Tichánková v roli Evity opět dokázala, že rozporuplné ženské hrdinky jsou její hereckou doménou. V roli argentinské ikony bravurně prošla přerodem od nemanželské venkovské dívky v první dámu, a to přes její boj o výsluní, vrchol až po pád do náruče smrti. Precizně zvládá jemné odstíny charakteru role všemi glorifikované i nenáviděné hrdinky, k níž se upíná pozornost vyšší společnosti i běžného lidu. Bravurně zvládá pěveckou, hereckou i pohybovou složku role, excelentní jsou zejména její výstupy s imaginárním kontrahentem jménem Che. Špičkový muzikálový výkon, sršící neutuchající energií.

Radim Bierski

za roli Che v inscenaci Evita

Autoři: Andrew Lloyd Webber, Tim Rice

Český text: Michael Prostějovský

Režie: Marek David

Hudební nastudování: Tomáš Hanák

Choreografie: Antonín Blahuta

Moravské divadlo Olomouc

V postavě Che, tedy průvodce dějem a celoživotního oponenta první dámy Argentiny, srší Radim Bierski energií, sarkasmem i pochopením pro slabé chvíle jejího života. Její talent být ve správnou chvíli na správném místě a vždy s tím nejsprávnějším mužem bravurně podrobuje kritice, avšak vždy s nadsázkou. Přesvědčivě zvládá pěveckou, hereckou i pohybovou složku jak v intimních, tak v dynamických hromadných scénách. Po výtečném ztvárnění předchozích náročných rolí v muzikálech Kinky Boots a Elisabeth se Bierski tímto výkonem pevně zařadil mezi výrazné osobnosti českého muzikálového divadla nejmladší generace.

Marco Salvadori

Za roli Nicholase Wintona v inscenaci Winton

(S přihlédnutím k ztvárnění role Enjolrase v inscenaci Les Misérables Městského divadla Brno)

Autoři: Daniel Kyzlink, Luděk Kašparovský

Režie: Petr Gazdík

Hudební nastudování: Dan Kalousek, Matěj Voda

Choreografie: Hana Kratochvilová

Městské divadlo Brno

Marco Salvadori patří k nedávným absolventům muzikálového herectví na brněnské JAMU, přesto má na svém kontě již řadu velkých rolí a nejrůznějších ocenění či nominací. V interpretačně složitě postavě nenápadného hrdiny 2. světové války Nicholase Wintona skvěle spojuje suverénní pěvecký výkon, který zůstává naprosto jistý i v těch nejemotivnějších pasážích, s civilní hereckou přesvědčivostí, s níž přesně zachycuje vnitřní sílu i zranitelnost hlavní postavy muzikálu Nicholase Wintona prezentuje jako hluboce lidskou bytost, jež se svým způsobem vyhýbá pozornosti a publicitě, čímž se stává jeho ideálním představitelem.

Lukáš Vlček

za roli Javerta v inscenaci: Les Misérables (Bídňáci)

Autoři: Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil, Jean-Marc Natel, Herbert Kretzmer

Překlad: Zdeněk Borovec

Režie: Stanislav Moša

Hudební nastudování: Dan Kalousek, Dominik Pernica

Choreografie: Michal Matěj

Městské divadlo Brno

Držitel Ceny Thálie z roku 2024 Lukáš Vlček se dlouhodobě řadí k české muzikálové interpretační špičce. V roli inspektora Javerta v brněnské inscenaci Bídníků není typickou zápornou figurou příběhu, ale spíše člověkem nejprve tvrdě lpícím na zavedených pořádcích, později tápajícím a nakonec mrazivě procitnuvším. Vlček podává nejen zcela mimořádný pěvecký výkon, ale zároveň přináší nový herecký výklad této role – Javertovo vnímání světa zvláštním způsobem polidštuje a uzpůsobuje mu i frázování a barvu hlasu. Bezchybný, strhující a sugestivní muzikálový výkon, který se na české divadelní scéně často nevidí.

Anna Prášilová Fialová – za roli Cathy v inscenaci Pět let zpátky (Divadlo Hybernia, Praha)

Kateřina Marie Fialová – za roli Henriette v inscenaci Obejmout vlny (Divadlo J. K. Tyla v Plzni)

Andrea Gabrišová – za roli Evy Marie Duarte De Perón v inscenaci Evita (Moravské divadlo Olomouc)

Soňa Godarská – za roli Giuditty v inscenaci Giuditta (Divadlo J. K. Tyla v Plzni)

Lesana Krausková – za swing souboru v inscenaci Les Misérables / Bídníci (Městské divadlo Brno)

Dagmar Křížová – za roli Káči v inscenaci Divotvorný hrnec (Divadlo Hybernia, Praha), s přihlédnutím za swing souboru v Les Misérables / Bídníci Městského divadla Brno

Eva Staškovičová – za roli Deloris Van Cartier v inscenaci Sestra v akci (Divadlo J. K. Tyla v Plzni)

Lukáš Adam – za roli Che v inscenaci Evita (Moravské divadlo Olomouc)

Josef Fečo – za roli Olafa v inscenaci Ledové království (Hudební divadlo Karlín, Praha)

Šimon Fikar – za roli Jerry/Dafné v inscenaci Sugar (Divadlo města Ústí nad Labem), s přihlédnutím k ztvárnění role Johana Fendersona v muzikálu Viking (Městské divadlo Brno)

Jozef Hruškoci – za roli Heindricha v inscenaci Obejmout vlny (Divadlo J. K. Tyla v Plzni)

Lukáš Janota – za swing souboru v inscenaci Les Misérables / Bídníci (Městské divadlo Brno)

Maxmilián Kocek – za roli Seymoura Krelborna v inscenaci Malý krámek hrůzy (Městské divadlo Kladno)

Ladislav Špíner – za roli Igora v inscenaci Mladý Frankenstein (Východočeské divadlo Pardubice)

Schválila odborná porota ve složení:

Zdeněk Barták (předseda poroty), Pavel Bár, Milan Bátor, Radek Janda, Oldřich Kříž, Jiří Landa, Ludmila Machytková, Jolana Nováková, Michael Prostějovský, Vítězslav Sladký

Ondřej Běhan

Za herecký výkon v inscenaci Herkules

Režie: Petr Hašek

Dramaturgie: David Košťák

Jihočeské divadlo (Malé divadlo), České Budějovice

Běhanův Herkules má vše, co má hlavní hrdina příběhu (i inscenace) mít. V široké škále vývoje jeho jevištního charakteru můžeme sledovat posun od chlapecké naivity přes překonávání životních zkoušek až po vítězné finále. A to vše ve velkém fyzickém nasazení a s pohybovou lehkostí.

Jiří Brnula

Za herecký výkon v inscenaci Herkules

Režie: Petr Hašek

Dramaturgie: David Košťák

Jihočeské divadlo (Malé divadlo), České Budějovice

Výkon Jiřího Brnuly v roli Kentaura Cheirona je opřen o vynalézavý kostým s výtvarnými doplňky, s nímž v pohybových kreacích bravurně pracuje. Svou figuru obohacuje nejen o komediální prvky, ale také moudrost, která výrazně kontrastuje s životními peripetemi titulní postavy Herkula.

Diana Čičmanová

Za herecký výkon v inscenaci Větroplaši

Autor: Tmel

Režie: Viktor Prokop

Výprava: Berta Doubková

Hudba: Jan Froněk

Dramaturgická spolupráce: Vít Peřina

Naivní divadlo Liberec

Na malé ploše v příběhu beze slov Diana Čičmanová ztvárňuje několik hereckých rolí a pomáhá svou jedinečnou prací s loutkou charakterizovat nejen postavy, ale i situace. Spoluvytváří fantaskní prostředí světa, v němž je velkým i malým divákům dobře. Její dokonalé soustředění na hru a pečlivá drobnokresba postav jsou obohacením dalších podob současného loutkového divadla.

David Petrželka

Za herecký výkon v inscenaci KONINA

Režie: Michaela Homolová

Dramaturgie: Vít Peřina

Scénografie: Robert Smolík

Hudba: Filip Homola

Divadlo Na zábradlí, Praha

David Petrželka v roli princeznina koně, tedy outsidera pohádkového příběhu, vtiskl své figuře vtip, nadsázku, jevištní nápaditost a cit pro kolektivní souhru. Jeho soustředěný výkon a animační preciznost podporují rytmus celku a výrazně pomáhají k významným posunům děje.

Sára Vosobová

Za herecký výkon v inscenaci Maceška

Režie: Petr Hašek

Scénář a dramaturgie: David Košťák

Choreografie, asistentka režie: Kamila Mottlová

Texty písní: Helena Koblischková

Scéna a projekce: Jakub Kopecký

Kostýmy a loutky: Jitka Nejedlá

Hudba: David Hlaváč

Divadlo Minor, Praha

Sára Vosobová v roli Macešky s lehkostí, humorem i výrazným pochopením otevírá složité téma přijetí nevlastního rodiče. Herečka bravurně kombinuje činoherní polohu s animací předmětů, zpěvem i pohybovým projevem. Ve svém fyzicky náročném i emočně vrstevnatém výkonu skvěle vyvažuje humor i groteskní nadsázku a vyhýbá se černobílému vidění postavy nevlastní matky. Právě díky tomu je její výkon tak uvěřitelný a dojemný.

Kateřina Císařová – za herecký výkon v inscenaci Konina (Divadlo Na zábradlí, Praha)

Šimon Dohnálek – za herecký výkon v inscenaci Krabat (Divadlo DRAK, Hradec Králové)

Jakub Müller – za herecký výkon v inscenaci Větroplaši (Naivní divadlo Liberec)

Radka Pavlovčinová – za herecký výkon v inscenaci Josephine Baker (Divadlo Minor, Praha)

Jiří Fencel, Václav Hoskovec, Petr Hubík, Vlastimil Žwak a Kateřina Pithartová Kozinová – za kolektivní herecký výkon v inscenaci Majáky na konci světa (Jihočeské divadlo [MD], České Budějovice)

Schválila odborná porota ve složení:

Kateřina Dolenská (předsedkyně poroty), Pavla Bergmannová, Luděk Horký, Nina Malíková, Zdeněk Aleš Tichý, Adéla Vondráková, Michal Zahálka

Miřenka Čechová

za performerský výkon v inscenaci DVACETjedna
Autoři: dvacet režisérů a choreografů. Jedna performerka
Spitfire Company, Praha

Mířenka Čechová má ráda výzvy – a právě takovou byla spolupráce s dvaceti režiséry. V inscenaci DVACETjedna předkládá pestrou škálu provokativních pohledů na ibsenovské téma emancipující se Nory. Zároveň přináší řemeslně dokonale zpracovanou, žánrově rozmanitou mozaiku mluveného a pohybového divadla. Obecenstvo upoutá i příměje k zamyšlení.

Tereza Holubová a Kristýna Štarhová (Nebojsy)
za performerské výkony v inscenaci Kuchyňské porno
Autor a režie: Bára Viceníková a kolektiv
Palác Akropolis, Praha

Tereza Holubová a Kristýna Štarhová (neboli Nebojsy) v Kuchyňském pornu představují feministický projekt, v němž dávají do kontrastu idealizovanou image „americké manželky“ v záplavě růžové s trefnými komentáři k postavení ženy ve společnosti, která dosud setrvává v zastaralých předsudcích. Jejich vystoupení plné komentářů, rozhovorů i fyzického divadla je vtipné, svižné a současně radikální.

Natalia Tina Jeleva
za performerský výkon v inscenaci Jsem matkou tvých dětí, mami
Autor: Natalia Tina Jeleva
Venuše ve Švehlovce, Praha

Natalia Tina Jeleva se ve své tvorbě věnuje především sociálním tématům, mapování vlastního dětství a hledání kořenů. V performanci Jsem matkou tvých dětí, mami pozoruhodně zpracovává těžké zkušenosti ze svého života. Vede dialog s publikem nebo tančí, to vše se silným osobním zaujetím a opravdovostí. Autorsky propojuje všechny složky předkládané výpovědi.

Daniela Špinar
za performerský výkon v divadelním stand-upu Dejte mi mikrofon, kabelku mám!
Autorka a režisérka: Daniela Špinar
Venuše ve Švehlovce, Praha

Daniela Špinar ve výrazně osobním stand-upu Dejte mi mikrofon, kabelku mám! nezapře hereckou a režijní zkušenost. V dobře vystavěném sólovém projektu zveřejňuje příběh své tranzice a vstupu do nového života – to vše s autenticitou i nadsázkou. V jejím projevu se mísí extravagance či satirický pohled na média s bolestně prožitými zkušenostmi a nutností čelit předsudkům.

Alžběta Tichá
za performerský výkon v inscenaci Frekvence
Autorka: Alžběta Tichá

Feel the Universe Circus Company, Tichá malina (hraje se v Doxu)
Alžběta Tichá ve Frekvenci teplotou svého těla a tepovou frekvencí ovlivňuje intenzitu a rytmus hudby i podobu světelné choreografie na jevišti. Využívá řadu technik fyzického a pohybového divadla, především závěsnou akrobacii. Brilantně provedená performance je odvážným a náročným experimentem a současně vysoce estetickým dílem.

Kateřina Císařová, Vendula Holíčková a Bára Mišíková – za kolektivní výkon v inscenaci Matko Boží, vyžeň Putina
(Boca Loca Lab v Alfredu ve dvoře, Praha)

Lukáš Černoch – za performerský výkon v inscenaci Kasparov vs. Deep Blue (NoD Roxy, Praha)

Jana Posníková – za performerský výkon v inscenaci JÁ (Moravské divadlo Olomouc)

Tomáš Procházka – za performerský výkon v inscenaci Lemonade, PINKBUS PLATFORM, Adriána Spišáková

Petr Šmíd – za performerský výkon v inscenaci Hněv (Geisslers Hofcomoedianten)

Schválila odborná porota ve složení:
Kateřina Rathouská (předsedkyně poroty), Roman Černík, Vladimír Hulec, Petr Pola, Jana Soprová, Tomáš Suchánek

Pavla Beretová
za roli Hedy Tesmanové v inscenaci Heda Gablerová
Autor: Henrik Ibsen

Režie: Viktor Bodó

Národní divadlo, Praha

Jednu z nejsložitějších Ibsenových postav hraje Pavla Beretová se strohou kázní, z níž skutečné pocity vystřelují jen v momentech, v nichž herečka diváka zaskočí nečekaným vhladem do tajemných emocí své postavy. Přesnost načasování výbuchů, které se střídají s ironií, chladným posměchem i s okamžiky vnitřního utrpení, je spolu s kázní a dynamikou neobyčejným uměním, jak se ptát diváka, koho má ve hře vlastně před sebou? Vést ho k přemýšlení, soucitu i averzi k postavě, která je neuvěřitelně současná. Pavla Beretová to dělá, mistrovsky. Heda, jedna z nejsložitějších Ibsenových postav, budí v emocionálně zkázněném podání Pavly Beretové v divákovi soucit, stejně jako averzi.

Markéta Holcmanová

za titulní roli v inscenaci Nora

Autor: Henrik Ibsen

Režie: Zdeněk Dušek

Městské divadlo Zlín

Markéta Holcmanová buduje svou postavu ve velkém dramatickém oblouku. Zkraje nám nabízí zdánlivě naivní, lehkovážnou a bezstarostnou mladou manželku, až nesnesitelnou v líčení svého dokonalého života. Zároveň vnímáme její bezcitnost, sebestřednost a egoismus. Postupně se odhalují její mnohem temnější stránky, aby v závěru s úžasem pozorovala, jak se ji rozbíjí život. Ve všech polohách je Holcmanové Nora uvěřitelná a autentická, včetně závěru, kdy ve velkém dramatickém gestu bere osud do vlastních rukou. Nora v pojetí Markéty Holcmanové působí autenticky a uvěřitelně. Neřeší pouze genderovou otázku, ale především širší problém sebepoznání.

Lucie Žáčková

za roli Anny v inscenaci KOMUNA

Autor: Thomas Vinterberg, Mogens Rukov

Režie: Ondřej Sokol

Činoherní klub, Praha

Až s neuvěřitelnou citlivostí vypráví herečka příběh své postavy. Postupně nechá pronikat k divákovi její život, od chvil štěstí, optimismu a úspěchu, po propad a pocit beznaděje z životní prohry. Divák ví, co se postavě děje, aniž o tom Lucie Žáčková explicitně gestem nebo slovem promlouvá. Předvede bouřlivé emoce v tichu jednoduchosti. Rozkrytí složitého a tragického s pocitem lehkosti. Je to výjimečné a u nás málokdy viděné herectví. Ale dotkne se každého. Příběh Anny vypráví Lucie Žáčková s mimořádnou citlivostí a zároveň lehkostí od okamžiků štěstí a optimismu až k úplnému pádu.

Filip Kaňkovský

za roli Dr. Jorgena Tesmana v inscenaci Heda Gablerová

Autor: Henrik Ibsen

Režie: Viktor Bodó

Národní divadlo, Praha

Filip Kaňkovský hraje manžela Hedy Gablerové, Tesmana, jako by to byl ten nejnórmálnější a nejběžnější muž na světě. Ale jeho umění v okamžiku změnit milého popletu v bezcharakterní monstrum, které je za chvíli opět vzorem banálního manžela, propůjčuje roli nevšední dynamiku. Kaňkovský nevybočí z uvěřitelného jednání, ale jeho zvraty představí postavu v její charakterové rozpornosti i tragikomičnosti. Dává tím roli neopakovatelnou podobu a inscenaci hluboký rozměr. Doktora Tesmana představuje Filip Kaňkovský v jeho rozporuplnosti i tragičnosti, čímž roli dodává hluboký rozměr a neopakovatelnou podobu.

Miloslav König

za roli Karla Oveho v inscenaci Můj boj. Zamilovaný muž

Autor: Karl Ove Knausgård

Režie: Jan Mikulášek

Divadlo Na zábradlí, Praha

Miloslav König jako Karl Ove Knausgård hmatatelně obnažuje rozpory s jakými autor i postava v jedné osobě vnímá svět. Na jedné straně stojí rozhodnost geniálního analytického mozku a na druhé panika a beznadějná ztráta orientace ve vztazích a emocích, jímž jinak tak skvěle rozumí a umí v nich číst. Interpret v celé šíři detailních až filmových prostředků hluboce prožívá Knausgårdovu blahosklonnou ješitnost anebo naopak drtivý náraz představ o rodičovství na realitu. Herec pouze svým nenuceným projevem pozvedá každou promluvu na událost. Popisy každodenních banálních úkonů se v jeho interpretaci stávají bezmála životními milníky. Režisér Jan Mikulášek s Königem buduje dokonalý nesoulad až nechutné spokojenosti se sebou samým i diskomfort narcistní poruchy. Detailními, až filmovými prostředky prožívá Miloslav König vnitřní komplikovanost postavy Karla Oveho a pojímá ji jako otevřenou zpověď.

Stanislav Majer
za roli v inscenaci Amadoka
Autor: Sofija Andruchovyč
Režie: Dušan D. Pařízek
Divadlo X10, Praha

Stanislav Majer vytváří v inscenaci Amadoka desítku různorodých postav, které jsou důležitým i hybateli tří tragických příběhů o pohnuté minulosti i současnosti Ukrajiny. Bez známky karikatury dokáže i jen nepatrnými detaily nápaditě vystihnout charakter postavy, kterou právě hraje. Přestože výstupy epizodních postav mají minimální prostor, prostřednictvím dobře zvolené dikce a gest je pojímá osobitě a se zjevnou snahou je polidštit. Celou škálu postav – od primitivního agresora, přes zasloužilého unaveného soudruha, až po veselou bezstarostnou dívku a mnohé další – představuje navíc i v odlišných dobových kontextech. Majerův výkon je pozoruhodný nejen v hereckých proměnách a koncentraci, ale také v samozřejmé lehkosti, s jakou postavy prezentuje. V inscenaci Amadoka vytváří Stanislav Majer desítku různých postav. Dokáže je vystihnout jen nepatrnými detaily, bez jakéhokoliv karikování.

Denisa Barešová – Viola, Večer tříkrálový (**Národní divadlo**, Praha)

Táňa Malíková – za roli v inscenaci Amadoka – (Divadlo X10, Praha)

Apolena Veldová – za roli Vivian v inscenaci Vtip (Divadlo J.K.T., Plzeň)

Petra Lorenc – za roli Niny a dalších 10 postav v inscenaci Changes (**Národní Divadlo** Brno)

Aneta Kalertová – za roli Julie v inscenaci Romeo a Julie, (Švandovo divadlo, Praha)

Gabriela Štefanová – za roli Matky v inscenaci Věci, o kterých vím, že jsou pravda (Slovácké divadlo Uherské Hradiště)

Klára Trojanová – za titulní roli v inscenaci Já, Plisecká (ProART company, Brno)

Kryštof Bartoš – za roli v inscenaci Časokryt (Divadlo Na zábradlí, Praha)

Tomáš David – za roli Marka a dalších 11 postav v inscenaci changes (**Národní divadlo** Brno)

Vasil Fridrich – za roli Erika v inscenaci KOMUNA (Činoherní klub, Praha)

Jan Hájek – za roli Paula v inscenaci Zničit (Městská divadla pražská)

Oskar Hes – za roli Romea v inscenaci Romeo a Julie (Švandovo divadlo, Praha)

Tomáš Impseil – za roli Randleho Patricka McMurphyho v inscenaci Přelet nad kukaččím hnízdem (Divadlo F. X. Šaldy v Liberci)

Ladislav Špíner – za roli Frederica Lemaîtreho v inscenaci Frederic (Východočeské divadlo Pardubice)

Schválila odborná porota ve složení:

Jana Paterová (předsedkyně poroty), Peter Gábor, Hana Hložková, Petr Houska, Alena Kožíková, Taťjana Lazorčáková, Martin Macháček, Luděk Nešleha, Petr Novák, Kateřina Seidlová Hrušková, Jana Uherová, Martin Urban

OPERA PR ZPRÁVY TANEC Z DOMOVA ZPRÁVY

Prestižní Ceny Thálie se letos rozdají potřiatřicáté

Ceny Thálie letos vstoupí do svého 33. ročníku. V sobotu 3. října 2026 od 20:00 hodin se v historické budově Národního divadla v Praze rozdá celkem dvacet ocenění za mimořádné jevištní výkony, celoživotní mistrovství i přínos českému divadlu. Slavnostní večer, který v přímém přenosu odvysílá ČT1, ocení osobnosti činohry, opery, tance, muzikálu, alternativního i loutkového divadla.

PR BARBORA YOUSIFOVÁ | PUBLIKOVÁNO 18/09/2026

SDÍLEJTE: f | 40 MINUT ČTENÍ

Ceny Thálie (zdroj Ceny Thálie)

Národní divadlo

Debussy

Pelleas a Melisanda

opera

Premiéry 15. a 18. října 2026
v Národním divadle

KOUPIT VSTUPENKY

Tradičně se udělují **Ceny Thálie** ve čtyřech kategoriích – v činohře, v operě, v oboru baletu, tance a pohybového divadla a v oboru muzikálu, operety a jiných hudebnědramatických žánrů – a to za mimořádné jevištní výkony, které vznikly v České republice v období, za které se ceny ten rok udělují. V každé z těchto kategorií se oceňují zvlášť ženské a mužské výkony, které posuzují oborové odborné poroty jmenované prezidiem **Herecké asociace**. Na výroční Cenu Thálie mohou aspirovat i zahraniční umělci účinkující v českých divadlech.

Od roku 2020 se oceňují také samostatně mimořádné umělecké jevištní výkony v oboru alternativního divadla a v oboru loutkového divadla. V každé z těchto kategorií je udělena pouze jedna cena pro muže a ženy dohromady (tyto obory mají ale pět nominací).

Od roku 2020 se oceňují také samostatně mimořádné umělecké jevištní výkony v oboru alternativního divadla a v oboru loutkového divadla. V každé z těchto kategorií je udělena pouze jedna cena pro muže a ženy dohromady (tyto obory mají ale pět nominací).

Pro 33. ročník Cen Thálie bylo určeno hodnocené období v rozmezí od 1. července 2025 do 30. června 2026.

Oborové odborné poroty rozhodují postupně o takzvaných „širších nominacích“, které jsou také zveřejňovány (objeví se pomocí titulků během přímého přenosu a jsou vytištěné v magazínu Cen Thálie a na internetových stránkách) – a především o takzvaných „užších nominacích“, z nichž je vybrán nositel či nositelka Ceny Thálie. Do tohoto „finále“ postupují v každé z tradičních kategorií tři umělkyně a tři umělci, v kategoriích alternativního divadla a loutkového divadla pět umělekyní a umělců jako celek.

Rozhodování o udělení cen za mimořádné jevištní umělecké výkony je svěřeno výhradně odborným porotám. Jejich členové rozhodnou o laureátech v tajném hlasování přímo až v den vyhlášení v Národním divadle za účasti státního notáře a zástupce Herecké asociace.

Předsedkyní činoherní poroty je **Jana Paterová**, operní porotu vede **Zbyněk Brabec**, baletní **Roman Vašek**, muzikálově-operetní **Zdeněk Barták**, porotu alternativního divadla **Kateřina Rathouská** a předsedkyní loutkářské poroty je **Kateřina Dolenská**.

V letošním ročníku bude opět předána Cena České akademie divadelníků, která bude udělena mezioborově za mimořádný přínos českému divadelnímu umění. Letošním laureátem se stal **Miroslav Kořínek**.

Stejně jako dosud využije i tentokrát prezidium Herecké asociace svou možnost udělit ceny za celoživotní umělecké mistrovství. V letošním ročníku to budou dvě ceny v oboru činohry pro **Zdenu Herfortovou** a **Petra Nárožného**, po jedné ceně v dalších oborech: v opeře pro **Ludka Veleho**, v baletu, tanci a pohybovém divadle pro **Nelly Danko** a v muzikálu, operetě a jiných hudebnědramatických žánrech pro **Jaroslavu Kretschmerovou**.

Také bude udělena Cena Thálie za šíření divadelního umění **Milanovi Heinovi** a Cena pro mladého umělce či umělkyni do 33 let v oboru činohry – v letošním roce **Simoně Lewandowské**. Cenu pro zahraničního umělce letos získá **Emil Horváth**. Zcela mimořádně bude letos udělena Cena Thálie za dlouhodobé působení v oblasti moderního pohybového divadla pro **Rostislava Nováka ml.**

Nominace na 33. ročník Ceny Thálie za mimořádný jevištní výkon

BALET, TANEC A POHYBOVÉ DIVADLO

Ženy – užší nominace

Francesca Amy Amante

za sólovou roli v inscenaci *Smoke and Mirrors*

Choreografie: Václav Kuneš, Francesca Amy Amante

Hudba: Filip Zubák

420People, Praha

Smoke and Mirrors je intimní taneční performancí vytvořenou choreografem Václavem Kunešem ve spolupráci s interpretkou pro soubor 420People. Spojení současného tance, sólového kytarového koncertu a instalace vznášejících se skleněných objektů je fascinující. Italská tanečnice a performerka Francesca Amante, patří mezi špičku naší současné taneční scény, uchvacuje strhujícím výkonem, její pohyb je úžasně plastický, dynamický, téměř na hranici fyzických možností a vybízí k hledání odpovědí na otázky, co je skutečné a co pouhá iluze.

Aya Watanabe

Za sólovou roli v díle *27'52"* (v rámci programu Avant-Garde)

Choreografie: Jiří Kylián

Hudba: Dirk Haubrich

Národní divadlo, Praha

Aya Watanabe je dlouholetou sólistkou Baletu Národního divadla, o které v souvislosti s nominací na Cenu Thálie neslyšíme poprvé. Pro svou všestrannost a výjimečnou preciznost je vyhledávanou interpretkou jak v klasickém, tak v současném repertoáru. V uplynulé sezoně, po návratu z mateřské dovolené, doslova oslnila sólovým výkonem v choreografii *27'52"* Jiřího Kyliána, a to v rámci večera s názvem AvantGarde. Její přirozený talent, fyzická křehkost, skvělá technika a mimořádná muzikálnost z ní dělají ideální interpretku Kyliánových choreografií. S jistotou v každém detailu a s přesvědčivostí osobitého projevu vás nenechá ani na vteřinu spustit oči z jejího pohybu. Výkon Aji Watanabe patří bezesporu k nejsilnějším zážitkům tohoto programu a jistě i mezi nejvýraznější interpretační výkony minulé sezony.

Anna Yeh

za titulní roli v inscenaci *Giselle*

Choreografie: Rodolfo Castellanos Cardoso

Hudba: Adolphe Charles Adam

Národní divadlo Brno

Role *Giselle* patří k nejkrásnějším a nejnáročnějším odkazům romantického baletu. Anna Yeh disponuje všemi kvalitami, které jsou pro její přesvědčivé ztvárnění nezbytné. Technická virtuosita, kterou dokáže spojit se stylizovanou

za titulní roli v inscenaci Giselle
Choreografie: Rodolfo Castellanos Cardoso
Hudba: Adolphe Charles Adam
Národní divadlo Brno

Role Giselle patří k nejkrásnějším a nejnáročnějším odkazům romantického baletu. Anna Yeh disponuje všemi kvalitami, které jsou pro její přesvědčivé ztvárnění nezbytné. Technická virtuosita, kterou dokáže spojit se stylovou čistotou a uměleckou pravdivostí, svědčí o absolutní kontrole a mistrovství. Její interpretace scény šílenství, jednoho z nejočekávanějších momentů celého baletu, je ztvárněna s mimořádným citem, emocionální hloubkou a dramatickou inteligencí. V mystickém druhém jednání dokáže citlivě odstínit dynamiku pohybu a její výkon tak získává křehkou, téměř spirituální kvalitu. Právě tato kombinace dává jejímu pojetí hloubku, autenticitu a výjimečnou uměleckou hodnotu, která si právem zaslouží nominaci na Cenu Thálie.

Nominace na 33. ročník Ceny Thálie za mimořádný jevištní výkon BALET, TANEC A POHYBOVÉ DIVADLO Muži – užší nominace

Arthur Abram

za titulní roli v inscenaci Kafka
Choreografie: Markéta Pimek
Habalová, Barbora Rašková, Glen Lambrecht
Hudba: koláž
Národní divadlo Brno
Charismatický tanečník francouzského původu studoval tanec v Kanadě a po angažmá v Bratislavě se stal v roce 2013 členem Baletu Národního divadla Brno. Vytvořil zde několik klíčových sólových rolí a tančil snad ve všech uváděných inscenacích. Sedí mu spíše choreografie současných autorů než ty postavené na ryze klasické technice. V každé taneční inscenaci je nepřehlédnutelný. Na vrcholu kariéry dostal příležitost ztvárnit a zahrát složitou osobnost geniálního spisovatele Franze Kafky, což byla především z psychologického hlediska výzva. Sám se cítí být introvertem, a snad proto mu je role tak blízká. Intenzivně prožívá postavu Řehoře Samsy v Proměně, ale i absurdní životní situace úředníka Josefa K.

Tom Bellec

za roli Vyvoleného v díle Requiem (v rámci programu Nejen Mozart!)
Choreografie: Lea Bessoudo Greck
Hudba: Wolfgang Amadeus Mozart
Národní divadlo moravskoslezské, Ostrava
Tom Bellec je mladý, velmi talentovaný tanečník, který na sebe v roli Vyvoleného upozornil plasticitou těla, dokonale zvládnutým pohybem a naprostou bezprostředností a jistotou. Přestože se jednalo o poměrně abstraktní choreografii, podařilo se mu úlohu člověka odcházejícího z pozemského života zhmotnit velmi přesvědčivě a přenést tak na diváka silný emotivní zážitek. Jeho výraz byl naprosto oduševnělý, projev až magnetizující, přitahující divákovu pozornost ať už při sólových vstupech nebo ve sborových scénách. Rozhodně se jedná o výkon, který si zaslouží pozornost.

Giovanni Rotolo

za titulní roli v inscenaci Liliom
Choreografie: John Neumeier
Hudba: Michel Legrand
Národní divadlo, Praha
Giovanni Rotolo je dlouholetou oporou baletního souboru Národního divadla. Tanečník se suverénní technikou a přirozenou jevištní přítomností zaujal už v řadě inscenací napříč žánry. V Neumeierově inscenaci vytvořil charismatického Lilioma: zpočátku siláckého, živočišného a přehnaně sebevědomého muže uprostřed poutových atrakcí, později postavu plnou pochyb, neschopnou vyjádřit vlastní city. Možnosti Neumeierovy choreografie využívá naplno a rozvíjí je v bohaté výrazové škále. Přesvědčil vyzrálým herectvím, muzikalitou i hlubokým porozuměním roli. Duet Lilioma se synem je silně emotivní a patří k nejpůsobivějším momentům inscenace.

Nominace na 33. ročník Ceny Thálie za mimořádný jevištní výkon BALET, TANEC A POHYBOVÉ DIVADLO Širší nominace

Sara Antikainen – za sólovou roli v inscenaci Sinfonietta – v rámci programu Inside (Divadlo J. K. Tyla v Plzni)

Gabriela Simón Hernández – za sólovou roli v inscenacích Dispute a Inside – v rámci Programu 8 (Balet NdB 2, Národní divadlo Brno)

Kateřina Iliina – za titulní roli v inscenaci Vlasta (Ultra Minimal Ballet, Praha)

Alina Nanu – za roli Julie v inscenaci Liliom (Národní divadlo, Praha)

Kristýna Němečková – za sólovou roli v inscenaci 27°52' – v rámci programu Avant-Garde (Národní divadlo, Praha)

Ksenia Ovsyanick – za titulní roli v inscenaci Giselle (Národní divadlo Brno)

Paulina Šmatláková – za sólovou roli v inscenaci Směj se, pořád se směj (Burki.com, Praha)

Mathias Deneux – za sólovou roli v inscenaci Love Birds – v rámci programu Avant-Garde (Národní divadlo, Praha)

Iván Sánchez Fernández – za roli Romea v inscenaci Romeo a Julie (Moravské divadlo Olomouc)

Ksenia Ovsyanick – za titulní roli v inscenaci Giselle (Národní divadlo Brno)

Paulina Šmatláková – za sólovou roli v inscenaci Směj se, pořád se směj (Burki.com, Praha)

Mathias Deneuve – za sólovou roli v inscenaci Love Birds – v rámci programu Avant-Garde (Národní divadlo, Praha)

Iván Sánchez Fernández – za roli Romea v inscenaci Romeo a Julie (Moravské divadlo Olomouc)

Florian Garcia – za sólovou roli v inscenaci Studio 54 (Dekkadancers, Praha)

Matěj Petrák – za sólovou roli v inscenaci Rumble (ve vlastní produkci)

Francesco Scarpato – za sólovou roli v inscenaci 27°52' – v rámci programu Avant-Garde (Národní divadlo, Praha)

Adam Sojka – za sólovou roli v inscenaci Your Ghost, My Shadows (Lenka Vagnerová and Comp.)

Matěj Šust – za roli Fiscur v inscenaci Liliom (Národní divadlo, Praha)

Schválila odborná porota ve složení:

Roman Vašek (předseda poroty), Marcela Benoniová, Lucie Dercsényi, Jan Fousek, Jiří Horák, Pavel Knolle, Ivanka Kubicová, Zdeněk Prokeš

Nominace na 33. ročník Ceny Thálie za mimořádný jevištní výkon OPERA Ženy – užší nominace

Kateřina Kněžíková

za titulní roli v inscenaci Káťa Kabanová
Hudba: Leoš Janáček
Dirigent: Ondřej Olos
Režie: Robert Carsen
Národní divadlo Brno

Kateřina Kněžíková vytvořila v brněnském obnoveném nastudování Carsenovy inscenace Janáčkovy Káti Kabanové pěvecky suverénní, výrazově plastický a lidsky hluboce věrohodný výkon. Nepojala Kát'u jako sentimentální oběť, ale jako ženu vnitřně křehkou, zároveň však citově a mravně neústupnou. Její lyrický soprán si zachoval měkkost a kultivovanou kantilénu, přitom dokázal nést i dramatické napětí vyhozených psychologických zlomů. Přesvědčivé vystihla Kátinu touhu po svobodě, vinu, úzkost i závěrečnou odevzdanost bez vnějškového patosu, s přesnou mírou emocionální naléhavosti. V Carsenově legendární vodní metafoře Volhy, v níž dřevěné lávky vyznačují cesty, křižovatky i nepřekročitelné hranice lidských osudů, se stala skutečným středem inscenace.

Magdalena Kožená

za titulní roli v inscenaci Alcina
Hudba: Georg Friedrich Händel
Hudební nastudování: Václav Luks se souborem Collegium 1704
Režie: Jiří Heřman
Národní divadlo Brno

Magdalena Kožená patří mezi nejuznávanější pěvkyně současnosti. Je častým hostem předních světových operních i koncertních pódii. V obnovené brněnské inscenaci Händelovy Alciny vystoupila na jevišti Janáčkovy divadla ve velmi dobré formě. Operní porotu zaujala tím, jakým způsobem v tomto náročném prostoru dokázala vytěžit maximální rozpětí v pěveckém výrazu. Svou výbornou pěveckou technikou a muzikalitou skvěle odlišila exaltované barokní scény od scén lyrických až intimních. V jejím podání získala role Alciny na výjimečnosti i po herecké stránce. Stručně řečeno: Magdalena Kožená byla dominantou celé inscenace.

Ester Pavlů

za roli Amneris v inscenaci Aida
Hudba: Giuseppe Verdi
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Magdalena Švecová
Národní divadlo Brno

Ester Pavlů úspěšně vystudovala zpěv na VŠMU v Bratislavě i na HAMU v Praze. Po roli Carmen v pražském Národním divadle přesvědčivě ztvárnila náročnou roli Amneris v opeře Giuseppa Verdiho Aida v Národním divadle Brno, pro kterou má nejen spolehlivě vyškolенý hlas, ale i působivý zjev a herecké předpoklady. Vrcholem jejího výkonu byla velká scéna Amneris s kněžím v závěru opery. Výkon Ester Pavlů byl velmi působivý od první do poslední scény. Krásné italské frázování dovedla vsadit i do velmi rychlých temp. emocionální hloubkou a dramatickou inteligencí. V mystickém druhém jednání dokáže citlivě odstínit dynamiku pohybu a její výkon tak získává křehkou, téměř spirituální kvalitu. Právě tato kombinace dává jejímu pojetí hloubku, autenticitu a výjimečnou uměleckou hodnotu, která si právem zaslouží nominaci na Cenu Thálie.

Nominace na 33. ročník Ceny Thálie za mimořádný jevištní výkon OPERA Muži – užší nominace

Jiří Brückler

za roli Mirdaka v inscenaci Legenda z Frinii

výkon OPERA Muži – užší nominace

Jiří Brückler

za roli Midaka v inscenaci *Legenda z Erinu*

Hudba: Otakar Ostrčil

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Jiří Heřman

Národní divadlo, Praha

Barytonista Jiří Brückler se opět stal důležitým hráčem celé divadelní sezóny. Vedle Voka v brněnské Čertově stěně či Hraběte v liberecké Figarově svatbě se uvedl na prknech Národního divadla v Praze v dramaturgicky průlomové produkci *Legenda z Erinu* Otakara Ostrčila. Jako královský syn Midak tu hledá vraha svého otce. Dává nám nahlédnout do rozháraného nitra muže šířaného touhou po odplatě tak mocně, že i když viníka nalezne v otci svého dobrého přítele, s pomstou neváhá. Drastický celosvětový válečný konflikt, v jehož čase tento staroirský hudební epos vznikl, se ovšem promítl i do traktování pěveckých partů. Zdánlivě nepřehledný a neukotvený tok hudby dokázal Brückler spolehlivě přetavit v čitelné kantabilní fráze, aniž by potlačil rozpolcené exprese své postavy. I v tom je jeho výkon jedinečný.

Joachim Goltz

za roli Albericha v inscenaci *Zlato Rýna*

Hudba: Richard Wagner

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Sláva Daubnerová

Národní divadlo, Praha

Německý barytonista Joachim Goltz podal v roli zákeřného Nibelunga Albericha mimořádně suverénní a stylově vytištěný výkon, který patřil k hlavním oporám pražského nastudování Wagnerova *Zlata Rýna*. V náročném partu prokázal nejen hlasovou jistotu, ale také mimořádný cit pro wagnerovskou deklamaci, práci se slovem i dramatickou výstavbu postavy. Jeho Alberich nebyl jen zápornou figurou, ale plasticky vykreslenou bytostí zraněnou ponížením, posedlou mocí, a nakonec zlomenou ztrátou magického prstenu. Goltz dokázal přesně odstínit úlisnost, vztek, dychtivost i zoufalství a každé gesto i výraz podřídil psychologické logice role. Po pěvecké i herecké stránce šlo o mimořádně koncentrovaný, drobnokresebně vypointovaný výkon a přesvědčivý příklad moderní interpretace Wagnerova hudebního dramatu.

Štefan Margita

za roli Logeho v inscenaci *Zlato Rýna*

Hudba: Richard Wagner

Hudební nastudování: Robert Jindra

Režie: Sláva Daubnerová

Národní divadlo, Praha

Zkušenosti Štefana Margity s rolí Logeho utvářely produkce na mnoha světových scénách včetně San Franciska, Mnichova, Amsterdamu, Chicaga i Metropolitní opery. I v pražské inscenaci zúročil svoji interpretační koncepci promyšlenou do posledního detailu. Pozornost na sebe strhával charismatem, přesností výrazu a suverenitou pěvecké i herecké stylizace. Jeho Loge byl elegantní, lživý a sarkasticky pronikavý intrikán, který manipuluje ostatními nikoli silou, ale inteligencí, ironií a schopností učinit lež věrohodnou. Margita přesně dával jeho úlisnost, nezávislost i potutelný odstup od světa bohů, obrů a Nibelungů. V jeho podání se Loge stal hybatelem děje i rafinovaným zrcadlem slabín ostatních postav – a s potutelným posměchem v závěru sledoval zkázu, na níž se sice podílel, ale které se nemusí účastnit.

Nominace na 33. ročník Ceny Thálie za mimořádný jevištní výkon OPERA Širší nominace

Václava Krejčí Housková – za roli Varvary v inscenaci *Káťa Kabanová* (Národní divadlo Brno)

Anna Nitrová – za roli Poliny v inscenaci *Hráč* (Národní divadlo moravskoslezské, Ostrava)

Barbora de Nunes-Cambráia – za roli Andronica v inscenaci *Tamerlán* (Divadlo J. K. Tyla v Plzni)

Magdaléna Rovenská – za roli Sinaidy v inscenaci *Mojžiš a faraon* (Národní divadlo moravskoslezské, Ostrava)

Jolana Slavíková – za roli Cherubína v inscenaci *Figarova svatba* (Divadlo F. X. Šaldy v Liberci)

Seth Carico – za roli Finna v inscenaci *Legenda z Erinu* (Národní divadlo, Praha)

Jiří Hájek – za roli Amfortase v inscenaci *Parsifal* (Národní divadlo, Praha)

Jan Hnyk – za roli Bartola v inscenaci *Figarova svatba* (Divadlo F. X. Šaldy v Liberci)

Daniel Kfelíř – za titulní roli v inscenaci *Don Giovanni* (Moravské divadlo Olomouc)

Juraj Nociar – za roli Dona José v inscenaci *Carmen* (Slezské divadlo Opava)

Schválila odborná porota ve složení:

Zbyněk Brabec (předseda poroty), Vojtěch Babka, Marta Cihelníková, Magdalena Hajóssyová, Helena Havlíková, Pavel Horáček, Daniel Jäger, Miriam Němcová, Tomáš Šimerda